

На вниманието на: доц. д-р Тодор Чобанов – заместник-кмет на Столична община

Уважаеми г-н Чобанов,

Имам няколко въпроса относно публикувания доклад:

1. "Видно от предоставените данни предучилищната образователна система има достатъчен капацитет да работи с по-голям брой деца".

Предоставяте данни, че "е възможно" да се работи с по-голям брой деца. Не, че "има капацитет се да работи с тях". Къде виждам аз основната разлика?! Ако под "капацитет" имате предвид "има място да се съберат в стаята" - тогава мога да се съглася. За мен "има капацитет" означава, че възпитателите имат възможност реално да обърнат внимание на децата. Децата да не се чувстват като пуснани в джунгла, в която трябва да оцелеят няколко часа, докато родителите им ги вземат, а по-скоро да учат, да се развиват, да им бъде обясняван и показван добър модел на поведение, да бъдат разбирани, да бъдат обгрижвани и да се чувстват оценени и поощрявани. В този ред на мисли искам да попитам всеки един от вас, който чете това становище: Опитвали ли сте се да обърнете ПЪЛНОЦЕННО внимание на 5 деца едновременно. Хайде сега се опитайте да си представите същото за 15 деца! Вниманието вече не е нито пълно, нито ценно.

2. "В някои от детските градини се назначава допълнителен персонал"

Искате да кажете, че в Градина X децата се увеличават на 30 и се назначават още 1 възпитател. А в Градина Y - не се. Как разбирате в кои има нужда и в кои - не?! Как бих подкрепила такова решение, без да знам дали нашата градина по стечение на обстоятелствата няма да се окаже Градина Y?! Сами разбирате, че това е недопустимо!

3. Местата за хронично болни деца трябва да си остане за тях.

Давам прост пример с градината в квартала ни. Тази година за 2-ра ясла се приемат деца. Хроничните се прехвърлят. Следващата година за повече деца няма места. Тези деца с хронични заболявания, които се нуждаят от местата от 1-ва градинска група, просто губят. Какво ще е вашето обяснение отново? Много съжалявам, че нямате късмет? Благодаря ви! Доста мотивиращ и обгрижващ модел за децата с ХЗ. Излишно е да го заявявам, но предвид безумията, които ви идват като идеи, имам опасения, че може да разберете това писмо като подкрепа.

А то далеч не е. Затова...

НЕ ПОДКРЕПЯМ повишения брой места в детските градини!

НЕ ПОДКРЕПЯМ прехвърлянето на местата за хронично болни деца!

НЕ ПОДКРЕПЯМ абсурдния ви начин да набутате още 5 картофа в група.

Наричам ги така, защото явно те не се нуждаят от внимание и грижа. Те просто могат да се поберат в "капацитета на стаята" и това е ок за вас.

НЕ Е ОК! Благодаря Ви за вниманието!

Поздрави,
Елица Иванова

